

Erik Oluf Andersen

John Mogensen

Erik Oluf Andersen har hængt sig I en lund,
Han har vel haft en ganske sørlig grund,
Det er trods alt en gåde, hvordan dette kunne ske,
Hvad var det som fik Andersen på sød'n en skær ide. Der var ingen ydre tegn, der viste hvor'n det lå,
Man må vel la' sig nøje med, at sødan kan det gå.
For Andersens hustru hun var både sød og rar,
Og sønnen I familien var et mønstereksemplar,
De bo'de I en kæmpevilla I et fint kvarter,
Jo, lykken smiled' til ham, han ku' næppe ønske mer'. Det hele started' med et lille bolsjekogeri,
Han kogte nat og dag og glemte helt at holde fri,
Men virksomheden voksed' han blev snart en holden mand,
Han købte sig en luksusvogn der svared' til hans stand.
Fru Andersen tog tit til byen med sin kontokort,
Hun parkerede sin egen bil ved varehusets port,
Der købte hun hvad hun fik lyst til, intet blev forsmet,
Og når hun kom hjem igen var varehuset tæmt. De havde kæleskab og fryseboks som altid var fyldt op
Og svinelædermøbler, kvaliteten var I top,
Motorbåd og sommerhus med bar og ben pejs,
Der slapped' fru'en af I ny og næ med sin filejs. Men Erik Oluf Andersen han tog familiens hund,
Og gik en tur en dejlig aftenstund,
Hunden kom tilbage, der var blot et lille men,
Erik Oluf Andersen kom aldrig hjem igen. Siden blev han fundet I en lund ved Snekkersten,
Der hang den stakkels Andersen og dinglede' fra en gren.
Aldrig mer' skal Andersen have sin pokal,
Når han har givet middag I hotellets store sal,
Festen den er slut, det hele endte med et brag,
Og en hel flok aktionærer fik et ordentligt nakkedrag.
For lykken havde vendt sig sødan som det ofte sker,
Hans firma gik af helved' til, han lånte mer og mer,
For sent kom han I tanke om at gi' den en spand kul,
For at redde sig I land og fylde gåldens dybe hul. Sø han knoklede for livet ofte flere dage I træk,
Han rationaliserede men skuden den var løk,
Og der si's at han til slut har strøet om sig vidt og bredt
Med gældsbeviser, og han har også spillet på roulet. Men regningerne voksede til en stadig større stak,
Sø Erik Oluf Andersen han sa' farvel og tak,
Og I den skønne aftenstund der rejste han af sted,
Mod fjerne horisonter for at finde ro og fred. Erik Oluf Andersen har hængt sig I en gren
Lad os andre læse på hans sten:
Her hviler E. O. Andersen - et offer for vor tid

Distancen var for hÅrd og konkurrencen var for strid. Tred've År fÅr tiden gik han gennem dÅdens port.

BrÅdet han slog op var alt for stort.

Song Discussions is protected by U.S. Patent 9401941. Other patents pending.

Lyrics provided by

<https://damnlyrics.com/>